

Ministerie van Financiën
Mevrouw mr. drs. A.J.I. van den Ende

UITSLUITEND PER E-MAIL

Onze referentie
2018-00004819/HMAHA

Den Haag
1 februari 2018

Betreft
Consultatie Regeling implementatie richtlijn verzekeringsdistributie

Geachte mevrouw Van den Ende,

In deze brief reageert het Verbond van Verzekeraars op de consultatie van Regeling implementatie richtlijn verzekeringsdistributie (2016 97/EU).

De richtlijn verzekeringsdistributie heeft als gevolg dat de huidige Wft vrijstellingen (onder andere voor distributeurs in reis- en fietsverzekeringen) worden aangescherpt. De minister is voornemens om de vrijstelling voor het bemiddelen in hagelschadeverzekeringen, paarden- en veeverzekeringen of glasverzekeringen te schrappen. Ook is de minister voornemens om de huidige vrijstelling voor reisbureaus of reisorganisaties die bemiddelen in verzekeringen met een jaarlijkse premie hoger dan € 500,- niet te handhaven.

Het Verbond begrijpt dat het voornemen om de vrijstellingen niet te handhaven is gebaseerd op de aanscherping vanuit de Europese wetgever. Het in zijn geheel schrappen van deze vrijstellingen heeft grote impact op de markt en is disproportioneel. Het Verbond bepleit om mitigerende maatregelen te treffen.

Overgangsregeling ontbreekt

Zoals het er nu voorligt zal de richtlijn op 1 juli 2018 (in plaats van 23 februari 2018) worden geïmplementeerd en wordt het op 1 oktober 2018 van kracht. De definitieve regelgeving is nog niet bekend. Marktpartijen die bijvoorbeeld actief zijn in paardenverzekeringen en rechtstreeks door het voornemen worden geraakt krijgen te weinig tijd om zich hierop voor te bereiden. Er is geen overgangsregelingsregeling voorzien voor marktpartijen die aan de vakbekwaamheidseisen moeten gaan voldoen. Het gevolg is dat marktpartijen vanuit een bestaande vrijstelling, niet alleen over het Wft diploma schade particulier moeten beschikken, maar in één keer ook over het diploma schade zakelijk. Dit is een onevenredige en zware belasting voor de getroffen marktpartijen.

Het Verbond vindt dit een onbedoeld en ongewenst effect van de implementatie en bepleit het vaststellen van proportionele deskundigheidseisen met een ruime overgangsregeling. Aangezien er een volledige Wft vrijstelling voor paarden-, vee- en hagelschadeverzekeringen bestaat, is er nu geen opleiding welke kan worden geaccrediteerd.

Op 31 januari 2018 heeft de Tweede Kamer gedebatteerd over het voornemen om de vrijstelling te schrappen. Minister Hoekstra heeft aangegeven te bezien welke mogelijkheden er zijn voor een verlicht regime voor dit type bemiddelaars. De minister heeft ook aangegeven dat bijvoorbeeld zal worden gekeken of verzekeraars een rol kunnen vervullen om de vakbekwaamheid van juist deze bemiddelaars te waarborgen, want die ruimte laat de richtlijn wel. Het Verbond gaat hierover graag het gesprek aan.

Proportionaliteit ook bij reisverzekeringen gewenst

In de markt leven er veel vragen die te maken hebben met het aanscherpen van de huidige Wft vrijstellingen. Dit is onder andere in het segment reisverzekeringen het geval.

Het Verbond vindt het belangrijk om proportionaliteit met betrekking tot opleidingseisen voor de reissector toe te passen en dit in de regelgeving te verankeren.

Op dit moment is de reissector vrijgesteld op basis van een tiental met name genoemde diploma's. Dit stelt de reisorganisaties in staat om bij alle reizen, zowel reisverzekeringen als annuleringsverzekeringen aan te bieden. Onder de nieuwe regelgeving is het niet meer mogelijk om bij hogere reissommen (vanaf ca. € 4.000,- per persoon) een annuleringsverzekering aan te bieden die onder de vrijstelling valt. Voor deze verzekeringen heeft de reisbureaumedewerker een Wft-Basis en Wft-Particulier Schade diploma nodig. Het is zeer onwaarschijnlijk dat de reissector wil en kan investeren in deze disproportionele opleidingsvereisten.

Daarnaast dient men, door middel van permanente educatie, herhaaldelijk opleidingen te volgen om de bestaande diploma's hun geldigheid te laten behouden.

Het Verbond geeft in overweging mee de bestaande opleidingen te accrediteren (een soort eerbiedigende werking voor de reissector), waarin voor deze sector toch de proportionaliteit met betrekking tot opleidingen wordt toegepast. Dit lijkt ons ook in lijn met de richtlijn verzekeringsdistributie. Daar wordt immers de mogelijkheid gegeven om proportionele deskundigheidseisen vast te stellen voor niet-vrijgestelde nevenverzekeringstussenpersonen.

Wij leveren nog separaat een lijst met de actuele toeristische opleidingen die verzekeringskennis in de opleiding hebben opgenomen. In de bijlage gaan wij hier nader op in. Ook komen er in de bijlage een aantal vragen aan de orde waarvan het belangrijk is dat aan de markt duidelijkheid wordt geboden.

Tenslotte

Een aantal vrijgestelde marktpartijen, zoals regionale paarden- en veeverzekeraars c.q. -fondsen zijn mogelijk niet op de hoogte van het voornemen om de vrijstellingen te schrappen. Het gaat naar inschatting van een marktdeskundige mogelijk om ruim 350 marktpartijen. Het lijkt ons van groot belang dat deze marktpartijen zo snel mogelijk worden geïnformeerd over de consequenties. Naar onze mening ligt hier een rol voor de toezichthouder (verzekeraars kennen deze partijen niet).

Uiteraard zijn wij graag bereid vragen naar aanleiding van deze brief te beantwoorden en een nadere toelichting te geven. U kunt hiervoor contact opnemen met Harold Mahadew, telefoon 070-3338666 of e-mail h.mahadew@verzekeraars.nl.

Met vriendelijke groet

H.L. De Boer

Bijlage: nadere toelichting reactie Verbond

Bijlage: nadere toelichting reactie Verbond

Algemene opmerkingen

- Er is sprake van een onduidelijke verhouding tussen de huidige adviesregels (artikel 4:23 Wft) en de nieuwe verlangens- en behoeften test (artikel 4:22a Wft). Het Verbond vindt dit tevens van belang, omdat er een soortgelijke bepaling in de Pensioenwet wordt opgenomen. Besloten is om artikel 4:22a, lid 3 Wft te schrappen. Dit vereiste komt immers overeen met artikel 4:23, lid 1 sub c Wft. Echter, omdat uit artikel 41, lid 2 Vrijstellingsregeling Wft volgt dat artikel 4:23, lid 1 en 2 Wft niet van toepassing zijn op advisering over eenvoudige schadeverzekeringen, heeft het ministerie aangekondigd een wijziging te zullen doorvoeren in artikel 41, lid 2 Vrijstellingsregeling Wft.

Deze wijziging is als volgt omschreven in de MvT bij de implementatiewet IDD (Kamerstukken II 2016/17, 34770, nr.3, p. 13):

"In artikel 41 zal daarom worden opgenomen dat voor het adviseren over verzekeringen waarop artikel 4:23 Wft niet van toepassing is, dient te worden voldaan aan artikel 20, derde lid, van de richtlijn verzekeringsdistributie. Dit betekent dat indien de financiële dienstverlener adviseert, aan de consument dient uit te leggen waarom een bepaalde verzekering aansluit bij de wensen en behoeften van de klant".

Zonder deze wijziging is een financiële dienstverlener die adviseert over een eenvoudige schadeverzekering, niet verplicht aan de cliënt uit te leggen waarom een bepaalde verzekering het best aansluit bij diens wensen en behoeften.

Het niet doorvoeren van deze wijziging leidt vermoedelijk niet tot ongewenste effecten/risico's, maar betreft mogelijk een technische omissie.

Wat betreft de Pensioenwet stellen wij vast dat de lagere wetgeving nog niet is gepubliceerd. Hierdoor blijft het voor de markt lastig in te schatten welke acties benodigd zijn voor implementatie hiervan.

- Er staat dat het bedrag van de premie voor de verzekering niet hoger is dan € 200 per persoon dat dan de vrijstelling geldt. De vraag is hier of de premiegrens per verzekering geldt, omdat per dienst (reis) meerdere verzekeringen (bijvoorbeeld kortlopende annulering, kortlopende reis, doorlopende reis- en annulering en afkoop eigen risico autohuur etc.) kunnen worden gesloten.
- Een punt van aandacht is het schrappen van de vrijstelling voor schadebehandeling in lid 1 sub a. Schadebehandeling valt strikt juridisch gezien onder de definitie van bemiddelen (assisteren bij de uitvoering van een verzekeringsovereenkomst). Omdat men het destijds ongewenst vond om schadebehandelaars onder de vergunningplicht voor bemiddelen te laten vallen werd deze vrijstelling opgenomen in artikel 7 van de Vrijstellingsregeling. Het blijkt dat deze vrijstelling vastgelegd wordt op een ander niveau, namelijk in de kaderwet Wft.
- In overweging 15 van de IDD overweegt het Parlement en de Raad van de EU als volgt:

(15) Deze richtlijn mag niet van toepassing zijn op personen die verzekeringsdistributie als nevenactiviteit uitoefenen ('nevenverzekeringstussenpersonen'), wanneer de premie een bepaald bedrag niet overstijgt en de gedekte risico's beperkt zijn.

Een dergelijke verzekering kan een aanvulling vormen op een goed of een dienst, met name in verband met het risico van het niet gebruikmaken van een dienst waarvan verwacht wordt dat er op een gegeven moment gebruik van gemaakt zal worden, zoals een treinreis, een lidmaatschap van een fitnessstudio of een seizoenkaart van een theater, en andere risico's die verband houden met reizen, zoals een reisannuleringsverzekering of een verzekering tegen het verlies van bagage. Om er echter voor te zorgen dat de activiteit van verzekeringsdistributie altijd gepaard gaat met een adequaat niveau van consumentenbescherming, dient een verzekeringsonderneming of een verzekeringstussenpersoon, die de distributieactiviteit uitoefent via een nevenverzekeringstussenpersoon die is vrijgesteld van de toepassing van de vereisten van deze richtlijn, er toch voor te zorgen dat aan bepaalde basisvereisten wordt voldaan, zoals het bekendmaken van zijn identiteit en van de wijze waarop een klacht kan worden ingediend, en dat er rekening wordt gehouden met de verlangens en behoeften van de consument.

Te dien aanzien bepaalt de IDD:

Art. 1 lid 4 Richtlijn (EU) 2016/97 (IDD)

De lidstaten dragen er zorg voor dat de verzekeringsonderneming of de verzekeringstussenpersoon, wanneer hij zijn distributieactiviteit uitoefent via een nevenverzekeringstussenpersoon die is vrijgesteld van de toepassing van deze richtlijn overeenkomstig lid 3, ervoor zorgt dat:

- a) informatie over de identiteit en het adres van de verzekeringsonderneming of de verzekeringstussenpersoon en over de in artikel 14 bedoelde procedures die klanten en overige belanghebbenden de mogelijkheid bieden klachten in te dienen, ter beschikking wordt gesteld aan de klant, voordat de overeenkomst wordt gesloten;*
- b) er passende en proportionele regelingen bestaan om te voldoen aan de artikelen 17 en 24 en om rekening te houden met de verlangens en behoeften van de klant alvorens een overeenkomst wordt voorgesteld;*
- c) het in artikel 20, lid 5, bedoelde informatiedocument over het verzekeringsproduct ter beschikking aan de klant wordt gesteld alvorens er een overeenkomst wordt gesloten.*

In deze redactie valt de vrijgestelde nevenverzekeringstussenpersoon niet onder de werking van de IDD en dient de financiële onderneming die voor zijn distributie gebruik maakt van deze vrijgestelde nevenverzekeringstussenpersonen te borgen en er voor in te staan dat de vrijgestelde nevenverzekeringstussenpersoon aan bepaalde vereisten voldoet. De financiële onderneming is accountable, niet de vrijgestelde nevenverzekeringstussenpersoon.

Artikel 7 lid 2 van de voorgestelde Vrijstellingsregeling volgt deze redactie:

Art. 7 lid 2 Vrijstellingsregeling Wft (consultatieversie)

Het eerste lid, onderdeel c, is slechts van toepassing op een bemiddelaar indien de verzekeraar of bemiddelaar in verzekeringen waarvoor de bemiddelaar bemiddelt ervoor zorg draagt dat de bemiddelaar voldoet aan artikel 47, vierde en vijfde lid.

Artikel 47 lid 1 sub d van de voorgestelde Vrijstellingsregeling stelt de vrijgestelde nevenverzekeringstussenpersoon vrij van de werking van het Deel Gedragstoezicht financiële ondernemingen van de Wft (Hfst. 4 Wft).

Vervolgens bepaalt artikel 47 lid 4 van de voorgestelde Vrijstellingsregeling dat deze vrijstelling van Hfst. 4 Wft voor vrijgestelde nevenverzekeringstussenpersonen niet geldt voor wat betreft de artikelen 4:20, eerste lid en 4:22a Wft en artikel 65b, tweede lid BGfo. Artikel 47 lid 5 van de voorgestelde Vrijstellingsregeling legt de vrijgestelde neven-verzekeringstussenpersonen tenslotte de verplichting op de klant vooraf in te lichten over de identiteit van de verzekeraar en de klachtenprocedure.

De leden 4 en 5 van artikel 47 van de voorgestelde Vrijstellingsregeling leggen de vrijgestelde nevenverzekeringstussenpersonen dus zelfstandige verplichtingen op die, klaarblijkelijk, door de AFM moeten worden gehandhaafd.

Deze redactie van artikel 47 van de voorgestelde Vrijstellingsregeling komt niet overeen met de redactie van de IDD en ook niet met de redactie van artikel 7 lid 2 van de voorgestelde Vrijstellingsregeling.

- De richtlijn kent niet het onderscheid tussen verzekeringstussenpersonen die de klant vertegenwoordigen en verzekeringstussenpersonen die in naam en voor rekening van de verzekeringsonderneming optreden. Art. 18 sub a) (v) is het enige artikel dat dit onderscheid noemt, maar verder is dit onderscheid niet te vinden in de richtlijn. In Nederland wordt van oudsher wèl een onderscheid gemaakt tussen tussenpersonen die de klant vertegenwoordigen ('bemiddelaar') en tussenpersonen die voor rekening en risico van de verzekeraar optreden ('gevolmachtigd agent'). In het verleden is art. 2:94a Wft ingevoegd. Ook legt de AFM het huidige art. 1:21 sub Wft aldus uit dat voor 'bemiddelen' moet worden gelezen als 'bemiddelen of optreden als gevolmachtigd agent'.

Eén en ander brengt met zich mee dat de vrijstelling voor marktpartijen die verzekeringen in aanvulling op een zaak of de verlening van een dienst verkopen niet slechts dient te gelden voor art. 2:80 Wft (vergunningsplicht voor bemiddelen), maar ook voor art. 2:92 Wft (vergunningsplicht voor optreden als gevolmachtigd agent).

De vrijstelling in het concept-artikel 7 lid 1 onderdeel c dient derhalve niet alleen te gelden voor bemiddelen, maar ook voor optreden als gevolmachtigd agent. Behalve in art. 7 lid 1 onderdeel c moet deze aanpassing ook worden doorgevoerd in andere artikelen in de Vrijstellingsregeling waarin wordt verwezen naar art. 7 lid 1 onderdeel c (bijv. artikel 47).

Segment reisverzekeringen

Het Verbond van Verzekeraars signaleert een aantal onduidelijkheden en pleit ervoor om dit in de toelichting te verduidelijken (bijvoorbeeld in algemene bewoordingen op te nemen). Hiermee wordt de gewenste interpretatie van de wettekst helderder. Dit geeft de markt het houvast om zaken voortvarend in te richten en tijdig te realiseren vooral waar het gaat om het inrichten van de acceptatieregels in systemen.

Hieronder doen wij aan de hand van een aantal vragen en antwoorden een suggestie voor de strekking van de toelichting op de gestelde vraag. Ter illustratie geven wij daarbij ook de voorbeelden aan die als onderbouwing voor deze toelichting kunnen worden aangevoerd.

A. Onderwerpen die verduidelijking behoeven:

Samenloop van verzekeringen

Kan een reisbureau voor een klant een reisverzekering en een annuleringsverzekering afsluiten die beiden maximaal € 200,- per persoon (dus samen € 400,- per persoon) mogen bedragen?

Wij vinden dat dit het geval is.

Kan een reisbureau voor een reis een doorlopende reis- en annuleringsverzekering afsluiten en deze aanvullen met een kortlopende annuleringsverzekering als het verzekerde bedrag op de doorlopende reis- en annuleringsverzekering niet toereikend is? En zo ja, welke bedragen moeten dan voor de vrijstelling gehanteerd worden?

Het lijkt ons dat dit het geval is, voor de doorlopende verzekering moet dan € 600,- per polis gehanteerd worden en voor de kortlopende annuleringsverzekering € 200,- per persoon.

Voorstel voor verduidelijking:

Het is toegestaan om te bemiddelen in meerdere verzekeringen bij de levering van één zaak of dienst. Voor iedere verzekering wordt afzonderlijk bepaald of deze verzekering binnen de grenzen van de vrijstelling valt.

Toelichting middels praktijkvoorbeelden:

Voor een deel van de klanten, bijvoorbeeld een gezin dat drie weken naar Amerika reist, is het voordeliger om een doorlopende reisverzekering te sluiten. Echter, de annuleringsdekking biedt slechts dekking voor een maximale reissom van € 1.500,- of € 3.000,- per persoon. Voor dit gezin is het noodzakelijk om de rest van de reissom op een aparte kortlopende annuleringsverzekering te verzekeren.

1) *Voor een koppel dat een weekje wintersport boekt is het voordeliger om een doorlopende reisverzekering te sluiten als zij in het jaar nog enkele andere reizen maken. Er wordt op dat moment gekozen voor een doorlopende reisverzekering met een annuleringsdekking tot € 1.500,-. Het koppel besluit om in de zomer een verre reis te maken en boekt bij hetzelfde reisbureau een reis van € 4.000,- per persoon. Hiervoor is een aanvullende kortlopende annuleringsverzekering nodig van € 2.500,- per persoon.*

Samenhang met de dienst/de zaak

Is het noodzakelijk dat de verzekering wordt afgesloten op het moment dat de zaak c.q. de dienst wordt geleverd?

Het lijkt ons dat dit ook mag op een later moment, zolang er maar een duidelijk verband is met de levering van de dienst of de zaak

Is het distributiemiddel dat gebruikt wordt voor het aanbieden van de verzekering van belang voor het bepalen of er sprake is van samenhang?

Het lijkt ons van niet, zolang het maar gaat om hetzelfde bedrijf. Er mag bijvoorbeeld ook een mail gestuurd worden vanuit het hoofdkantoor.

Voorstel voor verduidelijking:

De bemiddeling hoeft niet tegelijkertijd plaats te vinden met de levering van de zaak of de verlening van een dienst, noch is het noodzakelijk dat hetzelfde distributiemiddel wordt gebruikt. Wel moet er sprake zijn van een duidelijke en logisch relatie tussen het verzekeringsaanbod en de levering van de zaak of de verlening van de dienst.

Toelichting middels praktijkvoorbeelden:

1) *De annuleringsverzekering wordt binnen 8 dagen na het boeken van de reis afgesloten (meestal direct bij boeking), maar helft van de reisverzekeringen worden pas zeven dagen voor vertrek afgesloten. Als de klant zijn verblijf- en vervoerstickets ontvangt wordt hem gevraagd of de klant een reisverzekering nodig heeft voor de betreffende reis. De stukken worden vaak per mail gestuurd en het verzekeringsaanbod wordt in dezelfde mail gedaan.*

- 2) Een klant koopt een fiets bij de fietsvakhandel en heeft vaak de mogelijkheid om te kiezen uit drie of vijf jaar verzekering. De klant besluit de fiets voor drie jaar te verzekeren (premie ineens). Na drie jaar wordt de klant de mogelijkheid geboden om de fiets nog voor twee extra jaren te verzekeren.

Wordt in het kader van de vrijstelling de reparatie van een zaak gelijk gesteld met het leveren van een zaak, zodat een verzekering onder de vrijstelling mag worden aangeboden die verlies, defect of schade van deze gerepareerde zaak dekt?

Dit lijkt ons van wel.

Voorstel voor verduidelijking:

Onder het leveren van zaken wordt ook verstaan het leveren van zaken na reparatie of onderhoud.

Toelichting middels praktijkvoorbeelden:

- 1) In diverse branches (denk bijvoorbeeld aan CV-ketels) is het mogelijk om een onderhoudsabonnement af te sluiten met het karakter van een verzekering.

A) Toepassen proportionaliteit voor de reissector

Wij vinden het belangrijk om proportionaliteit met betrekking opleidingseisen voor de reissector toe te passen.

Op dit moment is de reissector vrijgesteld op basis van een tiental met name genoemde diploma's. Dit stelt de reisorganisaties in staat om bij alle reizen, zowel reisverzekeringen als annuleringsverzekeringen aan te bieden. Onder de nieuwe regelgeving is het niet meer mogelijk om bij hogere reissommen (vanaf ca. € 4.000,- per persoon) een annuleringsverzekering aan te bieden onder de vrijstelling. Voor deze verzekeringen heeft de reisbureaumedewerker een Wft-Basis en Wft-Particulier Schade diploma nodig. Deze opleidingen zijn disproportioneel. Het is zeer onwaarschijnlijk dat de reissector wil/kan investeren in deze opleidingen.

Wij geven in overweging mee een bestaande opleidingen te accrediteren (een soort eerbiedigende werking voor de reissector), waarin voor deze sector toch de proportionaliteit met betrekking tot opleidingen wordt toegepast. Dit lijkt ons ook in lijn met de richtlijn verzekeringsdistributie. Daar wordt immers de mogelijkheid gegeven om proportionele deskundigheidseisen vast te stellen voor niet-vrijgestelde nevenverzekeringstussenpersonen. Hieronder de argumentatie vanuit de praktijk.

Wat zijn de gevolgen in de praktijk bij deze hogere reissommen?

Gevolgen voor de consument

Grens bepaalt welk type verzekeringsproduct wordt aangeboden

De reisbureaumedewerker kan vaak kiezen uit verschillende annuleringsverzekeringen, zoals een verzekering die alleen de niet-genoten dagen compenseert of een dekking die de volledige reissom uitkeert bij vroegtijdig afbreken van de vakantie. Deze dekkingen hebben uiteraard een andere tariefstelling. In de praktijk betekent dit dat bij bepaalde reissommen de beperktere dekking wel kan worden aangeboden, maar de meest uitgebreide dekking niet. De reisbureaumedewerker zal alleen aanbieden wat toegestaan is.

1) *Consument wordt niet meer geattendeerd op de annuleringsverzekering*

De reisbureau medewerker heeft geen aanleiding meer c.q. het is haar niet meer toegestaan om de annuleringsverzekering bij de klant bespreekbaar te maken. De klant moet echter binnen 8 dagen na boeking een annuleringsverzekering sluiten om dekking te kunnen krijgen. De gevolgen in de praktijk:

- De klant vergeet binnen een week een annuleringsverzekering af te sluiten, bijvoorbeeld omdat hij na het boeken van de reis in het winkelcentrum even iets gaat drinken/eten of boodschappen gaat doen. Hij vraagt de annuleringsverzekering op een later moment aan, maar wordt dan vaak geconfronteerd met beperkingen in de dekking.
- De klant sluit bewust geen annuleringsverzekering af, omdat hij denkt dat de reis onder zijn doorlopende reis- en annuleringsverzekering valt. Echter, de dekking is vaak beperkt tot € 1.500,- of € 3.000,- en dus per definitie niet toereikend voor de reissommen die niet onder de vrijstelling vallen. In de praktijk komt dit misverstand vaak voor en is altijd onderwerp van gesprek in het reisbureau.

Wij leveren nog separaat een lijst met de actuele toeristische opleidingen, die verzekeringskennis in de opleiding hebben opgenomen.

Informatieverschaffing door de 'vrijgestelde' nevenverzekeringstussenpersoon

Artikel 47, lid 5 van de vrijstellingsregeling Wft komt als volgt te luiden:

"Bemiddelaars in verzekeringen als bedoeld in artikel 7, aanhef en onderdeel c, informeren de cliënt voorafgaand aan de overeenkomst over de identiteit en het adres van de verzekeraar of bemiddelaar in verzekeringen waarvoor de bemiddelaar bemiddelt en over de procedure om een klacht in te dienen."

De richtlijn stelt de verplichting om bovenstaande informatie ter beschikking te stellen aan de cliënt (artikel 1, lid 4 sub a van de richtlijn). Het Verbond hecht er veel waarde aan wanneer wordt verduidelijkt (al dan niet in een toelichting) dat het hier gaat om het ter beschikking stellen van deze informatie, bijvoorbeeld door het gebruik van een informatiedocument en/of ondersteunende materialen die kunnen worden verstrekt aan de cliënt en op deze wijze invulling kan worden gegeven aan "informeren" in de zin van artikel 47, lid 5 vrijstellingsregeling Wft.

Segment transportverzekeringen

In het zakelijk segment leven er een aantal vragen die een positieve bevestiging van het ministerie en/of de AFM behoeven.

1. Vallen charterovereenkomsten, waarbij schepen worden gecharterd inclusief verzekering, buiten de reikwijdte van IDD?
2. Valt het verhuur van jachten inclusief verzekering buiten de reikwijdte van IDD? Indien ja, geldt dit ook voor verhuur aan particulier? En tevens voor de verhuur aan bedrijven?
3. Verzekeraars hebben klanten in de portefeuille waar zich met betrekking tot 'nevenverzekeringstussenpersonen' de volgende situaties kunnen voordoen:
 - Expediteurs of transportbedrijven die als verzekeringsnemer ten behoeve van een ladingbelanghebbende een goederentransportverzekering sluiten.
 - Verhuisbedrijven die als verzekeringsnemer ten behoeve van hun klanten een goederentransportverzekering sluiten.

- Verhuurbedrijven van werkmaterieel die als verzekeringnemer hun huurders meeverzekeren op de eigen werkmaterieelverzekering.

In de genoemde situaties is sprake van een doorlopend declaratiecontract, waarbij de premies en voorwaarden vaststaan. Aan de zijde van de genoemde partijen vindt geen enkel advies plaats over de inhoud van de verzekering. Zij maken slechts gebruik van een aanvraagformulier en/of verzekeringscertificaat dat door de verzekeraar is opgesteld. Ook assisteren de betreffende partijen niet bij het beheer en de uitvoering van de verzekeringsovereenkomst. Met betrekking tot de hiervoor genoemde situaties hebben wij de volgende vragen:

- a. De AFM heeft in het verleden uitgesproken dat het op dergelijke wijze verzekeren van risico's ten behoeve van derden is toegestaan (de zgn. Fenex interpretatie). De partij die voor de derde een verzekeringsmogelijkheid biedt is namelijk zelf de verzekeringnemer en derhalve is hij zelf cliënt in de zin van de Wft. Daarnaast is er in de geschetste situaties geen sprake van een adviserende rol of van het assisteren bij het beheer en de uitvoering van verzekeringsovereenkomsten.
 - In hoeverre geldt deze Fenex interpretatie ook na de implementatie van de IDD?
 - Wij zouden graag willen dat de Fenex interpretatie onder de nieuwe wetgeving gehandhaafd wordt, zodat verzekerden hun klanten een verzekering kunnen blijven bieden. Kan dit bevestigd worden?
 - b. Bij verhuurbedrijven van werkmaterieel speelt nog wat anders. Dit bedrijf is de eigenaar van het werkmaterieel en heeft derhalve een eigen belang bij de verzekering die ten behoeve van de huurders wordt gesloten. Enerzijds omdat kapitaal is geïnvesteerd in het betreffende materieel en anderzijds omdat de eigenaar volgens het regime van de WAM als verhuurder risico-aansprakelijk blijft.
 - Geldt er voor dit bedrijf een andere regeling, nu deze een eigen belang heeft bij de verzekering die ten behoeve van de huurders wordt afgesloten?
 - Ook hier gaan wij uit van de bestaande Fenex praktijk en zouden wij dit voor de toekomst graag bevestigd zien door de AFM.
4. Onder voorwaarden geldt een vrijstelling van de vergunningsplicht voor partijen die bemiddelen in aanvulling op een goed of een dienst. Eén van deze voorwaarden is dat de premie voor de verzekering niet hoger mag zijn dan € 600,- pro rata per jaar. Welke rol speelt deze premiegrens voor de hierboven genoemde partijen en wat houdt 'pro rata per jaar' precies in?

In lijn met de Fenex interpretatie menen wij dat de hierboven genoemde situaties niet onder de reikwijdte van de IDD vallen. In dat geval kom je aan de vrijstellingsregeling en de daarbij horende voorwaarden niet toe. Mocht de Fenex-interpretatie van de hand gewezen worden, dan willen wij graag dat genoemde situaties onder de vrijstellingsregeling vallen. De premiegrens van € 600,- pro rata per jaar lijkt niet van toepassing te zijn op genoemde situaties, nu daar sprake is van kortlopende eenmalige verzekeringen (bijv. € 50,- voor een transport van de duur van 1 dag). Het lijkt ons niet de bedoeling dat je dit moet vermenigvuldigen met 365 om op die manier de premie pro rata per jaar te berekenen en te kijken of het niet boven € 600,- uitstijgt. Graag krijgen we hier meer duidelijkheid over.

5. Indien de verzekering een aanvulling is op een dienst en de duur van de dienst gelijk is aan of minder is dan drie maanden, dan mag het premiebedrag per persoon niet hoger zijn dan € 200,-. Volgens ons is het boeken van een transport door een expediteur of het uitvoeren van een transport door een wegvervoerder een dienst. Hetzelfde geldt voor de verhuizer en de verhuurder van werkmaterieel.

- a. Behalve bij verhuur van werkmaterieel zal de duur van deze diensten in vrijwel alle gevallen minder dan drie maanden bedragen, dus betekent dat dat hier de limiet van € 200,- per persoon geldt? Hoe moet 'per persoon' worden uitgelegd in dit verband?
- b. Wij zouden graag bevestigd zien dat de genoemde situaties worden gezien als een aanvulling op een dienst. De zinsnede 'per persoon' is niet van toepassing op genoemde partijen, omdat er geen sprake is van personen, maar van bedrijven. Het voorgaande wekt de indruk dat deze bepaling van de vrijstellingsregeling niet van toepassing is op de zakelijke markt. Ook dit zien wij graag bevestigd.
- c. Als de genoemde partijen niet onder de vrijstellingsregeling vallen, wat is dan het alternatief? Waar moeten zij concreet aan voldoen om toch ten behoeve van hun klanten een verzekering te kunnen afsluiten?